

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.

a k. ir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adjunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Cabinet noir.

Pécs, 1896. október hó 17-én.

(*) A világ legnagyobb koronás szédelője, III. Napoleon találta föl a fekete, vagyis titkos kabinet szervezését, melyet erőszakkal és furfanggal megszerzett trónjának biztosítására eszelt ki, hogy politikai ellenfeleit a levéltitok megszenteltetésének segélyével fölfedezze. Nálunk Magyarországon a szerencsétlen emlékü Bach korszakban működött ez a kabinet s most ujabbán — Bánffy Dezső báró miniszterelnök alatt.

Egy kis változást hozott azonban az azóta elrepült két emberöltő ennek a cabinet noir-nak a szervezetébe. Most is körül van hálózva ugyan egész kormányzati és közigazgatási szervezetünk besugókkal, spicikkel, a kiknek mellét néha magas rendjel takarja; leveleket azonban nem bontogatnak föl, legfeljebb ellenzéki férfiak távirat-váltásait ellenőrzik éber szemekkel, hogy az ilymódon megtudott titkokat értékesítsék a maguk számára.

No meg aztán olyképpen szervezték ezt a most már modernizált fekete kabinetet, mely felhalmozott tőke, milliók birtokában, terjeszti a mételet, az erkölcselenséget az egész hazában, mely kitűnően tudja fizetni kémeit egy-egy olyan politikai hadjáratnál, mint egy választás, a melytől egyedül függ a kormánynak létezése, vagy bukása.

Megszoktuk már, hogy kormányaink

a lélekvásárlást a választási küzdelmek megengedett fegyverének tekintik. Így volt ez mindig 1867 óta, mióta magyar kormányoknak nevezett osztrák exozitura irányítja hazánk közügyeit. Igéret és pénz, mint a hazafiui lelkiismeret altatószere, bőséges készletben volt mindig a többség-nél, mióta csak a közösgygyel boldogítottak bennünket.

Mert hát annyit hatalmon ülő férfaink is tudtak és tudnak, hogy az erőszak nem alkalmazható mindenütt, meg aztán védekezni is lehet ellene; de ha sikerrel is jár, kétélű fegyver, visszafelé is sebet ejthet. Azonban a vesztegetés eltitkolható, vagy legalább is letagadható: tehát igen használatos és hasznos csudaszor, különösen most, amikor a kormány előtt a közérdek nem egyéb, mint schmarn... azaz hogy személyes uralmának fentartása.

Olykor csak az teszi a vesztegetést nehezzé, hogy pénzbe kerül, még pedig igen sokba. Azelőtt, mikor még az arcbőr akadályozta az embereket, úgy segítettek a bajon, hogy a jelöltek maguk gondoskodtak a fedezetről, vagyis ki-ki úgy és annyira vitte a vásárt, ahogy és a menyinyire módjában volt. Itt a kormány csak szemet hunyt, de legalább megőrizhette a látszatát annak, hogy a keze ártatlan a polgári becsület vérdíjától.

Azóta azonban nagyot fordult a földgolyó. Azóta már nemcsak igazi urak pályáznak a mandátumokra, hanem urnak

készülő stréberek, akik ész és tehetség nélkül akarnak szerepelni, dolog nélkül, könnyen megélni, akiknek az az elvök, hogy minden egyes kibocsátott abc-és könyv csak forradalmárokat nevel, különösen midőn szegény embernek jut abból a tudományféleléből s föltolják magukat a népnyakára. a reakció szolgálatában s büszkén verik a mellüket, hogy ime, mi mentettük meg Magyarországot a forradalom pusztításaitól.

És itt kezdődik a csak en miniature Tisza Kálmán által működésbe hozott pártkassza szereplése a választási harcokban, a melyet azóta hű tanítványa, Bánffy b. a legnagyobb tökéletességű cabinet noir-fele intézménynyé fejlesztett.

Tisza alatt azonban még ez az intézmény nem volt teljesen az élet-halál forrása; inkább csak az általános választási költségek biztosítására s néhány kiváló, de szegény mameluk támogatására szolgált. Az eredményt sajnos tapasztaltuk: mennél könnyebben és mennél többen juthattak ehhez a támogatáshoz, annál jobban és jobban súlydát a többség szellemileg és erkölcsileg, míg végre oda jutott, ahol ma van: eladók és ők maguk is mindennel kereskednek, hivatalyszerzéssel, vicinálisokkal, bérletekkel, lelkiismerettel stb.

Egyet azonban konstatálnunk kell, hogy azok, akik a maguk uri erszényét oldották meg, akár tehetségük érzete, akár hiuságuk indította a költsékezésre, bizonyos fokig megőrizhették önállóságukat fölfelé.

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Het-krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

A függetlenség jegyében született ez a hét.

Soha szebb nap nem vezetett még be hetet, mint a mult vasárnap. E napon jöttek le körünkbe a függetlenségi és 48-as párt vezérférfiai, Ugron és Eötvös; e napon szállt tova s hangzott el Kárpátoktól az Adriáig az ő szavuk, mely a pécsi Tornacsarnokból küzdelemre, egyesült erővel megindítandó harcra hívta fel Magyarországnak minden független érzelmű polgárát, a mai rendszer, a mai kormány és pártja ellen. E napon diadalt aratott a pécsi és baranyamegyei függetlenségi és 48-as párt: az eszme diadalát. Az általa mindenkor hangoztatott egyesülés eszméje győzelmet aratott és az ő szervezkedő nagygyűléséről szállt az ország minden irányába a testté lett ige. Magának a napnak politikai fontosságát jellemezni nem hivatása a hét krónikásának; megtették ezt arra hivatott tollak az egész ország sajtójában. Sőt még a hivatatlanok is kényszerítve érez-

ték magukat, hogy a fontos eseményről szorgalmasan megemlékezzenek s holmi külön kiadásokra áldozván csekélyke tőkájükből, ha hosszú orral is, de mégis megírták a vasárnap délelő eseményeit.

Ez a vasárnap volt az első a választási szezon alatt.

Hogy emberül megfelelt az elsőségnek: azt kötelességemnek tartom konstatálni.

Az egész nap a hazafias lelkesedés, a fellángolt buzgóság napja volt s még az este is hangos és zajos vala a választások kezdete jelentő vasárnapon itt, Pécs városában is. De a vidéken nem kevésbé.

S bizony megesezt, hogy a kortesek összekülönbözének azon, hogy melyikük szereti jobban a jelöltjüket s az üres boros üvegeket hozták érintkezésbe társaik fejével. Egy aztán megsokalta az argumentálását és panasza ment magához a jelölthez.

— Nagyságos uram! bevették üveggel a fejemet.

A panaszra összemosolyog a jelölt ki sérete s egyik közülük így békélteti meg a panaszkodót:

— Nem baj az, barátom! Máskor furkosbottal szokták beverni; hát mért ne vehették volna most be üveggel?!

— U... u... úgy? Igaz ám csakugyan.

Még 30. hogy... Hát jatek éltesse a nagyságos képviselőjelölt urat!

Hát bizony, ha csak ennyi kalamitás esnék a választási szezon-alatt, édes-kevés lenne biz az és jó is lenne, de nagyon.

Hanem azért van a kormánypárt, azért függ Damokles kardjaként a kvóta felemelése a hatalom polcán ülő párt feje felett: hogy ne csak — üveggel verjék be a választók fejét, hanem ha kell — szuronyok hegyét szögezzék a mellének. Az első vasárnap is már akcióba léptek a léptek a szuronyok. És koránt sem fent valahol Nyitra Stomfa körül, hanem itt lenn, nálunk, Baranyában, a pécsváradai szolgabíró uraság nagyobb dicsőségére.

Azért veszedelmes ez a választási szezon. Ilyenkor nagy-nagy hivatalokban ülő urak alkalmasnak tartják az időt, hogy maguknak képviselőiséget szerezzenek; hogy ne kelljen szolgáltniok esetleg új főnök alatt vagy ne kelljen szégyenszemre penzióba rakatniok magukat. Pályáznak egy-egy kerületre s ha megnyerik, penziót is kapnak, meg sinekurátót hosszú esztendőkre. És még az is meglehet, hogy kinevezik őket — államtitkároknak, mert hiszen Fortuna istenasszony, nagyon csinos és áldozatkész asszonyság, csak az a baja, hogy — bekötött szemmel jár. Innen az a kissé drasztikus német közmon-

Olyan többség azonban, mely néha akarni is tud és mer, a mostani ügyefogyott és kretin kormánynak többé nem elegendő: Bánffy bárónak nemcsak többség kell, hanem szolgahad.

Bánffy bárónak ugyanis nem kellene többé a régi hivek, a maguk emberségéből kikerült urak, hanem új emberek, olyanok, akiket ő emel azzá s akik ezért testükkel, lelkükkel bérbeadják magukat neki, hogy akadálytalanul nyakunkba kerítse nemzetrontó szándékát: a kvóta-fölemelést.

Bánffy b., ez a modern III. Napoleon, az ő tehetsége nélkül, de minden bűneivel, a hétköznapi emberek furfangjával szerezte meg erre a lehetőséget: megtöltötte a pártkasszát úgy, a hogyan még soha sem volt és most ő állítgatja mindenütt a jelöltek és készíti a megifjodott többséget.

Van tehát részünk olyan mamelukáradatban, a minő még soha sem volt. Eddig közel 400 kerületben voltak föl kormánypárti jelöltet s mindegyiket Bánffy báró látja el pénzzel. Átlag minden egyes mameluk-jelölt tiz csomó bankjegyet kap, mindenikben ezer forint az osztrák-magyar bank jegyeiben, hogy kiérdemelhessék a polgárok hazafias meggyőződését s ezenkívül a főispánok külön-külön kaptak nagyobb summácskákat, melyekből szükség szerint kiszolgáltassák a municiókat.

Midőn tanítóink éheznek, nyomorognak, ezeréves ittlétünk emlékei alig különbek egy-egy temetői obeliszknél, midőn gyermekeink közül százezerek és százezerek tudatlanságban nőnek föl, mert nincs elég iskola, akkor nem kicsiség ez a körülbelül tizmillió forint. Tehát nemcsak jogunk, hanem kötelességünk is megkérdezuünk, hogy miből állott elő ez a cabinet noir létalapja, honnét táplálják a pártkassza molochját?

A főpapságot és a káptalanokat már nem lehet megsarcolni, a rendelkezési alapnak évi 250.000 frtja pedig nem a bibliai olajos korsó és mi volna az a tenger sima tükréhez képest, ha öt év alatt

másra egy krajcárt sem költöttek volna el belőle? Ha sem innen, sem onnan nem, hát akkor honnét lett összeharácsolva ez az ocsmány, eben jött szerdek.

Ha másból nem került, mint annak a sok-sok nemességnek, főrendi tagságnak, címnek, rangnak, ordónak kufármódra kialakított árából, akkor is bűnös pénz, mert titkos adó a hiúságból, mert az érdem jutalmát piszkos vásári portékává aljasítja.

Az ilyen pénz megdönti az állam tekintélyét, megvetetté teszi a miniszteri széket és kétszeresen beszennyezi a népet, melytől a jobb és becsületérzést licitálják el.

Fölemeljük tehát tiltakozó szavunkat az ilyen, az egész nemzetet meggyalázó üzelmek ellen s követelőleg zörgetünk a közvélemény ajtaján: döntse halomra ezt a cabinet noir-t s vele együtt az egész gseftelő rendszert.

* Hát ez is tisztesség? Hozzá vagyunk szokva, hogy választásoknál a hatósági közegek, megfélemlítve arról, hogy ők nem a kormány, hanem a nagy közönség szolgálatára vannak rendeltetve, hivatalos hatalmukat használják fel arra, mikép a választópolgárokat az ellenzékétől eltántorítsák s hivatalos állásuk tekintélyével erőszakkal is a kormánypárt táborába tereljék; de az már mégis csak vérlázító eljárás, a mikor az a hatósági személy annyira megfélemlít a gáról, hogy nem átalja a saját jelöltsége érdekében személyesen eljárni azokhoz a polgárokhoz, kik már nyíltan ellene vallottak színt, és őket fenyegetésekkel erőszakolni elveik megtagadására.

Ezt tette meg A i d i n g e r polgármester, a ki nem elégedett meg azzal, hogy pártunk több hívét magához idéztette a városházán levő hivatalos helyiségébe s őket a hozzá való csatlakozásra felhívta, hanem maga személyesen a nyakába vette a várost, hogy magának szavazatokat kolduljon vagy kiero szakoljon. Tudunk rá esetet, hogy oly választó polgárt is, a ki már Erreth zászlóját kitűzte a házára, személyesen arra kényszerített, hogy ezt a lobogót bevonja.

Azokban az országokban, a hol még tudják, mi a politikai tisztesség, tiltva van a

őket? Hát nem merik kitűzni a házakra? Már persze olyanok, akiknek a gazdasági jobbparti? Vagy nem akad már olyan ember? No jó . . . de én ugyan megtréfálom őket, annyi bizonyos.

És a polgár összegöngyöli a zászlót s beviszi a Hétfejedelembé.

— Nézzék csak, tisztelt urak. Hoztam egy jobbparti zászlót. Ugy csempészték be a kapu alatt az udvaromba. De én nem tűzöm ki a házamra, ha mindjárt emeletesre is építették fel azt a jobbpart . . . Hanem tudják mit? Adjának helyette egy zászlót a magukéból; azt kitűzöm — ezt meg itt hagyom érte cserében.

És úgy lón, a miként beszéle s a jobbparti zászló szomorúan húzódik meg ma is a sarokban, az ellenfelek táborában.

Hejh, ha az a zászló beszélni tudna. Soha olyan kacagtató, nevetséges leleplezéseket nem mondana el senki, mint az! De hát ne tessék megijedni; a zászló nem tud beszélni s nem mondja el: kinek a pénzén készült, hol, melyik kisedodóvadásban szentelték meg s hány ház kapujától fordultak vele vissza, míg becsempészték egy alá, hogy a nyakukon ne maradjon.

Note, ha a zászló nem is tud beszélni, annál többet beszélnek a kortesek. Nem csoda, hiszen van köztük olyan is, a kinek az

hatósági személynek követjelöltül fellépni a saját hatósági kerületében, mert már maga az a körülmény, hogy a jelölt tagja vagy pláne feje annak a hatóságnak, a melynek a választó alája van vetve, befolyásolja a gyengébb választót: s ime nálunk a város feje, ki polgármestere a kormánypárti és ellenzéki polgároknak egyaránt, nemcsak fellép mint ilyen, jelöltül, hanem e minőségében teljes erővel folytatja a korteskedést önmaga mellett!

Hol itt a politikai tisztesség?

Hangoztatja Aidinger folyton, hogy eltökölt szándéka a polgármesteri állásról lemondani; miért halogatja tehát lemondását a választás utáni időre? Ha neki nem szándéka a polgármesteri állás tekintélyének egész súlyával ránehezdedni a polgárok szabad elhatározására; ha ismert polgármesteri erélyével a választókat rettegésben tartani nem akarja: miért nem mondott le fellépése előtt arról az állásról, a melyet továbbra megtartani úgy sem akar?

Pécs város független polgársága nem enged magával packázni s ne higgye a polgármester ur, hogy ha el is nézték neki a korábbi választásoknál használt erőszakoskodását, szó nélkül tűrni fogják azt is, hogy most már a saját érdekében fordítsa ellenünk a tőlünk kapott hivatalos hatalmát s annak segélyével ragadja magához városunk mandátumát.

A politikai tisztesség nevében követeljük: mondjon le rögtön a polgármesteri állásról, akkor ám legyen saját magának legfőbb kortese, ha már ilyen az izlése.

* Hát ez mi akar lenni? A „Pécsi Napló“, amely úgy látszik, nemcsak Aidinger János önjelölt ur „Lábjazurnálja“, hanem egyszerűs mind a város központi választmányának hivatalos értesítője is, a választás rendjét illetőleg azt közli, hogy aki a „választói igazoló jegyet személyesen vagy írásos felhatalmazással ellátott megbízott által a városházán a jegyzői hivatalban át nem veszi s a választási helyiség bejáratánál elő nem mutatja, azt a választási helyiségbe be sem bocsájtják“ s így tehát nem is szavazhat. — Ezen rendelkezés törvénytelen, s mint ilyen azonnal visszavonandó. Ugyanis az 1874. évi XXXIII. t.-c. 73. §-a értelmében a névjegyzékben foglaltak közül a szavazat senkitől meg nem tagadható. Mi sem természetesebb tehát, mint az, hogy a központi választmány semmiféle oly intézkedést nem hozhat, el nem rendelhet, amely bármely

élete a füstre van feltéve; aki attól fél, hogyha meg adja kezére az ö. f. jelöltjének, hát egyszerre lecseppen a kémények világából és a rettegett hatalmu baaa minden kéményt bedugat a Meceek alján hogy rajta bosszút álljon. Ez a szegény kortes már bele is fáradt a sok beszédbe s egy jótorku buzassenzált vett maga mellé segítségül, hogy az beszéljen helyette, ő pedig majd — lelkesedik.

A választás izgalmaiktól pedig nem örünk rá egyébre is gondolni. Itt vannak például a millenniumi kitüntetések. Városunkban is várta valaki, még szép május havában. De a virágfakadás nem hozta meg neki a várvavárt vaskoronarendet s most már . . . eh, mit az a vaskoronarend! Az csak egy kis szalagra felfüggesztett jelvény, százszor többet ér annál, ha az ember penzióba mehet, s öt évre még a képviselői gázsit is zsebrevághatja.

Különben pedig a megyegyűlésen is a képviselőválasztási hangulat dominált. A hány országos képviselő volt a b. zottsági tagok között, az mind beszélt az e héten tartott megyei közgyűlésen. Persze, mind a — kerületük érdekében, a mely érdekek most kétszeresen a szívükön fektüdnek.

És a hétnek minden más eseményéről ismét csak azt kell konstalálnom, amit már

dás, a melynek azonban — főkép a jelen idők körülményei — mindenben igazat adnak. És a magasabb hivatali székek esetleges megürülése alkalmára miért ne biztosíthatna maga számára más szegény ember is egy kis jóakaratot? Miért ne ragadtatná magát túlbüszsőságra abban a biztos tudatban, hogy kéz kezét mos, egyik paraszt tolja a másik szekerét?!

As érdekszövetkezetek és aknamunkák működése is e héten indult meg. Kezdődött a zászlók kitűzésével s végződik . . . no egyhamar nem fog bevégszódni, csak majd november 6-án, amikor az utolsó kormánypárti jelölt is — megbukik. Addig azonban folyik uton-utfélen; kocsmákban és hivatalokban egyformán, de hogy milyen sikerrel, azt az eddigi események is megmutatják.

Történt vala ugyanis, hogy egyik reggelén e hétnek itt Pécsen egy szigetikülvárosi polgár kapuja alatt egy kortes zászlót talált, mikor reggel az udvarra lépett.

Megnézi és aztán előnti az epe:

— Gyere csak ki, anyjuk! Micsoda isten csudája ez?!

Az anyjuk kijön és mondja:

— Ez bizony zászló édes gazdám.

— Zászló, zászló! . . . Hiszen látom, de hát nincs azoknak a jobbpartiaknak helyén a stünivalónk, hogy a kapuk alá tessik

választót megakadályozhat abban, hogy a szavazatot szedő küldöttség elnöke elé járuljon. — Hisz ha a szavazatszedő küldöttség elé való járulás (a választási helyiségbe való bebocsájtás, ami eredményében ugyanez) a város jegyzői hivatalában kiváltandó igazoló jegy birtokától tétetik függővé, akkor nem a választási elnök — aki pedig erre egyedül jogosult — (67. §.) fog dönteni a fölött, megillet-e valakit szavazati jog, avagy nem, hanem a városházán, ott ahol ma még Aidinger János az ur, egyik vagy másik fő-kortese határozza meg, vajjon a magas színe előtt megjelent választó ugyanazonos személy-e azzal a választóval, aki a jegyzékbe fel van véve s hogy vajjon a kívánt írásbeli meghatalmazás törvényes formák között lett-e kiállítva? (mily kegyesek, nem kívánnak közjegyzői meghatalmazást).

A célba vett rendelkezés tehát törvénytelen, s felhívjuk a központi választmányt, hogy idézeti határozatát haladéktalanul vonja vissza, mert ellen esetben a belügyminiszterrel keressük orvoslát.

Polgárok!

Pécs szab. kir. város választó polgárai szives tudomására hozzuk, miszerint

Erreth János

képviselőjelölt úr

folyó hó 25-én délelőtti 10 órakor

fogja

a „HATTYU“-teremben

megtartani

PROGRAMM-BESZÉDÉT.

Fölkérjük ennél fogva Pécs szab. kir. város választó polgárait, miszerint ezen kijelölt helyen és időben minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Pécs, 1896. október 17-én.

Dr. Szekrányossy Ferencz, Dr. Jobst László,
jegyző az Erreth választó elnöke.

a mult heti krónikámban is konstatáltam, — hogy a választási dolgok mellett minden más eseménye héten háttérbe szorult.

Hogy a végrehajtók kongresszusoztak Budapesten, hogy Apponyi beszélt Jászberényben, Tisza Kálmán mellett Bánffy báró korteskedett: ez mind mellékes ma, a választási harcok megindultával. A fő az, hogy ez a hét nyakunkra hozta a választásokat és korteskedünk istenigazában. Nekünk mindig most, hogy Nopcsa báró lett a magy. kir. Operaház és a Nemzeti színház intendánsa és nem Bartók Lajos; az is mellékes, hogy miképp fogadja azt és hogy gratulál hozzá Nopcsának a — Bolond Istók; s még az se vet ki a lelkesedésből bennünket, mikor a két első napján ilyen falragaszokat láttunk; „Jönnek,“ — a második: „Kik jönnek?“ — a harmadikon: „Már megjötttek“ és a negyedik: „Kik jöttek meg? A Vigécek!“ Hát csak hadd mutassák be magukat a Vigécek a színpadon: de vigyázzanak, hogy le ne főzzék őket természetesen azok a politikai vigécek, kiket ez a hét tucatszámra szült s a kik kérészetülket öt évre akarják most biztosítani!

Kövágó Őrs.

Hírek.

Pécs, 1896. október hó 17.

Választási levelek.

IV.

... Jertek emlékezni!

Holnap lesz egy hete, hogy a pécsi és baranyamegyei függetlenségi és 48-as párt vendégeitl tisztelhetette Ugron Gábort és Eötvös Károlyt. És eljöttek és beszélték az egyesült erővel megindítandó harcról.

S ma már egyesült erővel folyik a harc az egész országban a kormánypárt jelöltjei ellen és fennen lobog a dicső függetlenségi és 48-as elvek zászlaja. Egyesült erővel áll az ország független polgársága a kormánypárt stréber jelöltjeivel szemben és egyesült erővel viszi a mi lobogónkat, a függetlenségi és 48-as eszmék lobogóját győzelemre.

És a dicsőség ezért Baranyáé. Baranyamegye és Pécs függetlenségi és 48-as pártja adta ki a jelszót az egyesült erővel való küzdelemre; itt Pécsen történt meg az egyesült erővel folytatandó harc proklamálása és ime ma már, egy hét múlva, verik félre mindent a harangot a kormánypártnál s a legutolsó eszközökhöz folyamodnak, hogy legalább remélhessék a diadalt.

Ti pedig, függetlenségi polgárok, olvassátok el a mult vasárnap dicsőjét. Ime:

Dunántul gyöngye s a hazafiságnak
Erős végvára, kies Baranya!

Köszöntelek s az énekes lantjának
Ha égre képes szállni fel szava,
Még ottan is dicsőségedről zengve
El nem hallgat, sosem fárad bele
És áldást esd le elvászilárd népedre —
Áldjon meg a magyarok istene!

Történetünk szent lapjain keresve
Évszázadokba nyulik be neved;
A most lettint viharos éveserbe'
Küzdelmünkből kivetted részedet.
A Mecsek alján, szent Mór városába',
Hol a félhold uralgott egykoron,
A magyarságnak megvan sziklavára
S magyar te benned mély völgy s hegyorom!

Magyar voltál s az is maradsz te mindig,
Dunántul gyöngye, kies Baranya!
Visszavonás magvát hiába hintik:
Be sem fogadja néped azt sohá;
Beszélje bár nyelvét tán más anyának,
Magyarul érez, lelkében magyar,
S függetlenségét a magyar hazának
Imádja és érte él, érte hal!

És most is, hogy ime a számadásnak
Elérkezének az ő napjai,
Létéről a nyomasztó pártviszálynak
Baranya im nem akar hallani;
Fiai tudják, hogy a haza sorsa
Létéve most a nép kezébe van,
S viszálykodás ha sorait megbontja,
Küzdelme akkor végleg hasztalan!

És sikra lépnek egyesült erővel,
Táboruk egy emberként talpra áll;
Nem ragasszkodnak makacsul, merőn
A jelszavakhoz, hisz most tette vár
Ez a haza s nem hangzatos szavakra, —
Nem a személy, a jövő itt a fő,
S örömmel látják, lelkesen fogadva
Ugront és Eötvöst, a ki Pécsre jó!

És egyesült erővel haragra indul
Negyvennyolc szent elveért Baranya;
S a lelkesedés száll határain túl,
Minden magyarra kiterjedve ma.
S a függetlenség zászlaját kibontva,
A jövőért ime haragra száll, —
Eltűnt közülök, mely eddig villonga
S nem gyengíti meg őket pártviszály!

Fel, rajta hát, ki a függetlenségnek
Vagy bajnoka, hasámnak népe, te!
Mutasd meg az álszabadelvűségnek,
Hogy harcra kelss s megbirkózol vele!
És diadalra egyesült erővel
Vigyed a függetlenség zászlaját,
S ne feledd a csábitás, ellenében
Dunántul gyöngyét, kies Baranyát!

... És most már emlékezzetek. Vésések emléketekbe az egyesült erővel folytatandó harc szükségességét; gondoljatok 48-ra, mikor, amig egyesült erővel folytatta a magyar szabadsáért a harcot, a Rothok és Philippovitsok kalózhadát, az osztrák és muszka bérenc sereget egyképpen erős volt leverni. De mikor a Görgey hazatérése a viszály magvát hintette harcosaink serege közé, akkor jött Világos és sötétség borult a magyar haza egére.

A választási harcban is kalózzokkal és bérenc hadakkal van dolgotok. És ne hajljatok meg semmi ígéret, semmi kényszer előtt: akkor a győzelem a miénk, a függetlenségi eszméké lesz.

Jó lesz hát emlékezzetek arra, a mit mult vasárnap fogadtatok, hogy egyesült erővel kitartsatok a harcban, melytől Magyarország jövője függ.

És e sorokat olvassátok el holnap is, a vasárnapi pihenő napotokon.

Olvassátok el és emlékezzetek! ...

Holnapután többet!

Igric.

Napirend 1896. október 18-án és 19-án.

Naptár: vasárnap október 18. — Róm. kath.: Lukács — Prot.: Lukács. — Görög-kel. (okt. 6.) Tamás — Zsidó: Marcheschwan 11. — Nap két 6 óra 9 perckor; nyugszik 4 óra 48 perckor. — Hold két délután 3 óra 11 perckor; nyugszik éjjel 2 óra 43 perckor. — Hétfő, okt. 19. — Róm. kath. Péter. — Prot.: Lucidus. — Görög-kel. (okt. 7.) Szegegy. — Zsidó: Seheni bñjt. — Nap két 6 óra 10 perckor; nyugszik 4 óra 16 perckor. — Hold két délután 3 óra 40 perckor; nyugszik éjjel 3 óra 49 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 10 Celsius fok meleg; légnomás 748. — Kikötés a központi meteorológiai intézet jelsége szerint: változó felhőzet, hőüljedés, helyenként esapadék várható.

Színház: vasárnap délután 3 órakor „Gyerekaszony“, este fél 8 órakor „Vigécek“ Hétfőn este: „Honthy-háza.“

Pécsi Polgári-Dalcsör öszi dalcsöréje a Vigadóban vasárnap este 8 órakor.

Athletikai Club közgyűlése vasárnap délután 3 órakor a Tornacsarnokban.

Pécsi egyesült külvárosi Takarékpénztár közgyűlése vasárnap délelőtti 10 órakor saját helyiségében, Erődfői szakszolgák a vármegyeházán hétfőn reggel 8 órakor.

— (Disszes esküvő) folyt le ma délelőtti 11 órakor a pécsi állami anyakönyvvezető hivatalban. Ekkor kötött ugyanis házasságot Gyenes József dr., dunaszerdahelyi aljárásbíró, Maletter Eszter k. a.-nyal, Maletter Részó helybeli ügyvéd leányával. Gyenes József dr. régebben a helybeli járásbírósnál volt mint albiró beosztva s Pécsen általános kedveltségnek örvendett a társaskörökben. Az esküvőn fényes násznép vett részt s Hartl Ferenc anyakönyvvezető szép beszédet tartott az új párhos.

— (Tanító-gyűlés.) A dárdai esperesség kerületének tanítói 15-én tartották évi rendes közgyűlést Herceg-Szőlősn. Radó Dezső esperes elnöklete alatt ott voltak a kerület tanítói teljes számban, kivéve egy beteget és egy nyugdíjasot; továbbá ott láttuk mint vendégeket Schmidt laskafalui és Zvonicek vörösmarti plébánosokat, valamint Kész József monostori tanítót. Az esperes üdvözlö a szép számban megjelent tagokat és örömeinek ad kifejezést abban, midőn

tudtára adja a tanítóknak, hogy esaperessége alatt még ily szép számban nem voltak együtt. Az egyházmegye által kitűzött tételeket többen kidolgozták. Az első tételt „Milyen gondolatot keltsen a r. k. tanítóban a millennium”, felolvasták Horvát keskendi és Stróbl laskafalusi tanítók. (Stróbl dolgozata egy szép nagyasszony napi prédikációnak is beillenek.) A második tételt, mely a vincellér képzőkről szól, Weininger karancsi tanító olvasta föl. E tételhez hozzá szóltak bővebben Retter R., Stefán P. és Kész J. tanítók. Több tanügyi kérdés megvitatása után Kész megpendíti a tápház eszméjét és ajánlja a testületben a gyűjtés eszközlését. Gyűlés után ebéd a nagyvendéglőben. — Különös, hogy ebéd alatt pohárköszöntő egy sem volt.

— **(Kinevezés.)** Hunyadi Ignácot a pécsi kir. törvényszékhez aljegyzővé nevezte ki az igazságügyminiszter.

— **(Áthelyezések.)** Az igazságügyminiszter Komuves István pécsi és Kovács István ceglédi járásbírói irnokokat kölcsönösen áthelyezte. — A közoktatásügyi miniszter Samu István Ferenc a kaposvári állami főgimnáziumi rendes tanárt ugyanily minőségben a budapesti VII. kerületi állami főgimnáziumhoz helyezte át.

— **(Halálozások.)** Gazdag Istvánné szül. Szűcs Mária tegnap délután életének 51-ik évében meghalt. Temetése vasárnap délután 4 órakor lesz a Tettye-utca 2 számú házból a budai külvárosi temetőbe. Lelkiudveért az istentiszteletet hétfőn reggel fél 8 órakor tartják az Ágoston-téri plebánia-templomban. — Tegnap este hunyt el, hosszas szenvedés után Schwartz Mór — a Jópásztor vendéglő tulajdonosa — életének 28-ik évében. Temetése vasárnap fél 4 órakor lesz a siklósi-országút 24-ik számú házból. Gyászolják özvegye, egy kis gyermeke és nagy számú rokonság.

— **(Képviselőjelölés Mohácson.)** A mohácsi nemzeti és függetlenségi 48-as párti választók tegnapelőtt este 7 órakor tartott értekezletükön nagy lelkesedéssel — mint távirataink között jelezve is volt — Jagics József mohácsi ügyvédet kiáltották ki nemzeti párti programmal a mohácsi választókerület képviselőjelöltjéül. Az értekezletet dr. Medgyessy Béla hívta össze, melyen nagyszámu választók között résztvettek: dr. Réder Károly, dr. Tarnai Károly, dr. Philipp Ferenc, dr. Kántz Adolf ügyvédek, Kész Pál, a megyei központi függetlenségi párt végrehajtó bizottságának alelnöke, számos helybeli kereskedő, iparos és földbirtokos. Az értekezletet dr. Medgyessy Béla nyitotta meg, emelkedett hangon, nagy hatást keltett beszéddel. Rámutatott a nemzeti és függetlenségi 48-as pártnak a kormány pártjával való alkotmányos küzdelmeire a múltban, s arra az erőmennyiségre, melyet a két párt vállalva a kormány jelöltjei ellenében vesztegetések, ámtások és ígéretek dacára, minden alkalommal kifejtteni képes volt. Rámutatott továbbá arra, hogy az alkotmány visszaállítása óta a választókerületet többnyire függetlenségi és nemzeti párti képviselők képviselték, ami kétségbevonhatlan bizonyítéka annak, hogy az ellenségek Mohácson és kerületében erős talaja van. Végre oda

konkludált, hogy a két ellenzéki párt egyesüljön a küszöbön levő választás alkalmára is, s csoportosuljon Jagics József nevével a nemzeti párt zászlója alá; mert kerületünk ellenzéki választói az 5 év előtt lefolyt választási küzdelemben oly osztatlan, hazafias lelkesedéssel és oly hatalmas számban csatlakoztak az ő támogatására, hogy a kormány-párt a legnagyobb erőfeszítéssel is, alig volt képes néhány szótöbbséggel kezébe a diadal lobogóját kiragadni. Az értekezlet nagy lelkesedéssel fogadta dr. Medgyessy indítványát s egyhangulag egyetverő éljenzéssel kimondták a két pártnak a küszöbön levő választás alkalmára együttes működését s kiáltották ki Jagics Józsefet a kerület nemzeti párti képviselőjelöltjéül. Dr. Medgyessy vezetése alatt küldöttség hívta meg a jelöltet aztán a választók közé, ki meghatva mondott köszönetet maga, pártja, de különösen gróf Apponyi Albert a nemzeti párt vezére nevében az egyesült ellenzékek irányában oly őszinte s önzetlen lelkesedéssel kifejezett bizalmáért, kijelentvén, hogy a jelöltséget elfogadja. Szünni nem akaró lelkes éljenzések lecsilla pultával szervezkedéshez fogott hozzá az értekezlet s kimondotta, hogy a jelenlevő választók az egyesült ellenzék végrehajtó nagy bizottságává alakulnak, melynek elnökévé dr. Medgyessy Bélát, jegyzővé dr. Philipp Ferenc és dr. Auber Tivadart választották meg. Aztán következő tartalmu üdvözlő táviratot menesztettek Apponyi grófhhoz: „A mohácsi egyesült ellenzéki választók ma tartott értekezletükön Jagics József mohácsi ügyvédet a nemzeti párt hívét kiáltották ki jelöltül. Fogadja ezt méltóságod iránt érzett hazafias bizalmunk kifejezése kép, merítsen ebből új erőt a nemzet jogaiért való további küzdelmében.” A mohácsi választók lelkes tömeges résztvétele a szervező és kijelölő értekezleten alig hagy kétséget asiránt, hogy az ellenzék a nemzeti párt zászlójával a kormánypárton impozáns diadalt fog a küszöbön levő választáson aratni.

— **(Függetlenségi és 48-as párt-értekezlet Bar.-Monostoron.)** E hó 15-én — mint „monostori” levelezőnk írja — már kora reggel lobogók alatt jöttek össze a dárdai kerület szavazó magyar polgárai a bar.-monostori nagyvendéglőben. Alig hogy együtt voltak, egyhangulag elhatározták, hogy Hentaller Lajost léptetik fel képviselőnek. Valahogy neszét hallották, hogy Hentaller a reggeli vonattal érkezett Pécsről Monostorra és egy előkelő monostori polgárhoz szállt, mindjárt nyomban e hír után egy tis tagu bizottság ment Hentallerért és megkínálta a párt képviselőjelöltségével, aki ezt köszönettel el is fogadta s szép beszédet intézett a szép számmal egybegyűlt választópolgárokhoz. Eddig Hentallernek van a legtöbb kilátása e vidéken, hogy megválasztják.

— **(Alávalóság.)** Az éjjel a Ferencciek-utca és a Klimó-utca torkolatánál a Stirling és a Résbányai-féle házak közt vas-tag kötélre feszített nagy Erreth-lobogót egy 15 főből álló berugott Aidinger-párti kortestrupp egy magával hozott hosszú póznára alkalmazott, ugynevezett hernyósó ollóval levágta és sáros lábakkal megtaposta a földön. Legközelebb a jeles férfiak nevét nyilvános-

ságra hozzuk, ha a rendőrségnél a megtett feljelentés folytán a vizsgálat befejeztetik. Ime, ilyen eszközökkel dolgozik az a párt, a mely vesztét érzi. No de nem lamentálunk, hisz már magától a nemzet bárójától, Bánffy-tól megszoktuk a magyar zászló meggyalázását, minek várjunk többet az ő rekedttorku, napszámba fizetett korteseitől.

— **(Jeszenszky Ferenc körútja.)** Mint annak idején jeleztük volt, Jeszenszky Ferenc, a szentlőrinci kerület függetlenségi és 48-as pártjának képviselőjelöltje, megkezdte és folytatja körútját a kerületben. Sellyén impozánsan fogadták és a választók magatartásából biztos győzelmére lehet következtetni. Mai nap a nagypeterdi körjegyzőség községit vette sorra, a hol rég idők óta pártunk leghivebb emberei vannak.

— **(A szalánthai kerületben)** pártunk jelöltjének, Brázay Kálmánnak utja valóságos diadal-ut. Tegnap Magyar-Peterden és Belvárdon nagy néptömeg élén fehérbe öltözött lányok fogadták, virágokat hintettek utjába s általában, a hol a megfordult, az ováció számtalan jeleivel találkozott. Brázay nagy kisérlettel végezte körútját s ebéden Otócska Géza gyula-pusztai bérlőnél voltak, a hol lelkes hangulatban szebbnél szebb felköszöntők hangzottak el Brázay győzelmére.

— **(Tánciskola megnyitás.)** Pécsnek veterán, de azért még mindig örökifjú táncitanítója, Hercenberger József, ki a magyarországi táncitanítók-egyesületének elnöke, a táncitanítási tanfolyamát a Vigadó nagytermében november hó 2-án megnyitja. A tanfolyamra beiratkozni lehet f. hó 20-tól kezdve Hercenberger lakásán (Anna-utca 10. szám alatt.) A tanfolyamon egy új elitetáncot is tanítani fog Hercenberger, a melynek címe Pas de quatre, mely 2—4 lecke alatt megtanulható s egész Európában hódít a kőrtáncok sorában. A magunk részéről nem tartjuk szükségesnek megütni a reklám nagydobját Hercenberger bácsi mellett; ismeri és kedveli őt Pécsen mindenki s biztosra vesszük, hogy tánciskolája a megérdemelt tömeges pártfogásban fog most is részesülni.

— **(Mesitlábos menyasszony.)** Jámbor Círiell kocsis — akarmilyen jámbor is — szerencsétlen csillagzat alatt születhetett. Egy nap két baleset éri: nősül is, meg meg is lopják a menyasszonyát, valami maliciózus riválisai. Hát ugy esett, hogy nagyban készültek az esküvőre, már együtt is volt a násznép és egyszerre csak szivszaggató sírás, jajgatás hallik a menyasszony szobájából: nincs és nincs a vadonatúj, piros rámás csizma. Valami elmaradt vetélytársa a vőlegénynek emelte el boszúból, hogy meg ne ártson neki a nagy boldogsága.

— **(Gazdaunt felöltő.)** A mai hetipiacra szép új őszi felöltőben jött be kocsián Liedl Jakab, némettűröghi lakos. Mivel azonban a nap elég melegen sütött s kimélni is akarta új felöltőjét, levetette azt és odatette pihenni a kocsisaráglyába. Az új felöltő — dacára a kiméletnek — ugy látszik, még sem volt megelégedve helyzetével, megunt a gazdáját és mások után vágyódott. Es volt-e az oka, vagy nem, elég az hozzá, hogy az új felöltő eltűnt a kocsiáról. Most a rend-

őrség keresi azt a jómadarat, aki alkalmat adott a gazdaunt felöltőnek, hogy gazdáját otthagyhassa és minden bucsuszó nélkül új gazdához pártoljon át.

— **(Gesztenyét vegyenek.)** A szabadban hull az őszi lomb. Sárguló levél szinehagyott szirmokkal vegyest hull az anyaföldre, melyet lassan-lassan egészen eltakar a levélréteg. Néha siró szellő kerekedik s messze elvisz egy-egy fölkapott zörgő levelet. S a levél helyébe nem jó új rügy, a virág helyébe nem jó új bimbó. Csak egy virág van, mely a sárguló fűszálak közül kíváncsian elődugja violaszínű fejét: az őszi kikerics. Itt az ősz! S ha netalán még kétkednénk ebben a keserű, évenként visszatérő igazságban, akkor egy séta a városban meggyőzne bennünket arról, hogy csakugyan itt az ősz. Az utcasarkon erősen kínálják a sült gesztenyét. Vegyenek gesztenyét! Hangzik fel a kiáltás s lelkünkben buszviszhangként kél a felelet: itt az ősz!

— **(Olcsó lovak.)** Egy átai gazdálkodónak egypár hámos lovát ellopták tegnapelőtt ismeretlen tettesek. A két ló az istállóba volt bekötve, de éjjel senki sem őrizte őket s így volt lehetséges oda az ismeretlen vlókötőknek behatolniok és a két lovat elhajtaniok. Most keresik őket, mert a lovakhoz ilykép nagyon is olcsó jutottak hozzá s ha nyomukra akadnak, megadják az árát, hogy lopás útján akartak olcsó lovakra szert tenni.

— **(Éjjeli kaland.)** Az éjjel egy fővárosi utazó ékezt a vonattal s gyalog

jött be a városba. Utközben hosszacsatlakozott egy eddig még ismeretlen ember, a ki szintén utasnak adta ki magát és elmondta, hogy egy vendéglőt keres. Tud is egyet, az azonban kint van a pálya-utcában; egy kissé messze ugyan, de olcsó és kitűnő kiszolgálás van benne. Olyan nagyon feldicsérte, hogy az utazó ráállt és hajlandó volt ő is abba a vendéglőbe menni vele. Mentek is jó darabon már, mikor az utas gyanut fogott és türelmetlenkedni kezdett, hogy hol van hát már az a vendéglő. Az ismeretlen ember még mindig áltatta és hívta volna tovább. Szerencsére azonban közeledő léptek zaja hallatszott s az utazó azt mondta, hogy legjobb lesz, ha megkérdezik a jövevényektől, hogy hol van arra vendéglő. A legközelebbi lámpa fényénél pedig feltűnt a — rendőrorjárat. Mit látva, az ismeretlen ember, egyszerre csak futásnak eredt s mire az utas a rendőröknek előadta a dolgot, már eltűnt. Egy furfangosan kieszelt rablótámadást hiúsított hát meg a rendőrök közeledése; mert ha az utazó, engedve az ismeretlen jómadárnak, tovább is megy vele, az valami külső utcába vezette volna, hogy kifossza pénzétől, a mi szerencsére, ilykép meghiúsult.

— **(Közös-ülés nyilvánosság kizárásával.)** Tegnap este, lapunk zárta után vettük a pécsi kereskedelmi és iparkamara tegnapi köz-üléséről szerkesztett hivatalos tudósítást, melyet csak azért nem közlünk, mivel tudósításainkat magunk szoktuk megcainálni. Nagyon sajnáljuk, hogy ez

a tiszteltreméltó testület, mint a pécsi kereskedelmi- és iparkamara, eltér attól az eddig követett jó szokásától, hogy a köz-ülés idejéről eleve tájékoztatja a közönséget a lapok útján, sőt azokra a köz-ülésekre meghívta a lapok képviselőit, a kik mindenkor, hiven a valósághoz referáltak az ott történetekről. Bizonyára tegnap olyasmik fordultak elő, a mi nem a nyilvánosság elé való, miért is fölmentve érezzük magunkat a hivatalos közlemény közreadása alól; legyen titok, a mit ők titokban akarnak tartani. Mástkülönb: Fiuménél a tenger csöndes.

— **(Új képviselőjelöltek.)** A „Magyar Hirlap“ e című humoros rovatában legujabban Dárday Dező dr.-ról emlékezik meg a következőleg: Es időszerint az a legfőbb érdeme, hogy Dárday Sándor, a jeles jogász, fia. Az atyja miniszeri tanácsosságából és előkelő barátaiból még nem igen volt eddig sok haszna; jelenleg a dárdai járásbiróság tintafoltos asztala mellett szolgáltat igazságot a felperes szabóknak. Mint fiatal ember, de egy kis protekcióval már többre is vihette volna. Fiumében törvényszéki aljegyző volt s a tengerpartról került a családja régi fészkebe, valóságos ajjárásbíró minőségben. A politikai szerepléséről eddig nem beszéltek a krónikák: udvarolt, két deci asztalt ivott ebédre-vacsorára és jól megmotivált itéleteket hirdetett ki ő felsége a király nevében. Ha Dárdán megválasztják, alkalmasint a kormánypart trappista árnyalatának lesz a hive: óvakodni fog a fölösleges bosszéd-

Astán odalépett a gróf elé.

— Uram, a mit tett, ezért megérdemelné, hogy arcul üssöm. Nyomorult gyávaság ez, mondhatom! Egy Sárvány grófnak, ugy hiszem, ez is elég!

Sárvány Hermán gróf arcát elfutotta e szavakra a düh halványasága. És neki akart rontani az embernek.

As azonban egy revolvert húzott elő a zsebéből. Nyugodtan szegeste a gróf mellének.

— Uram, csak semmi felindulás. Ajánlom, távozzék, mert különben a szolgákkal dobotom ki. Ha pedig verekedni van kedve, lelövöm, mint a kutyát! És Sárvány Hermán lenyelte a megaláztatást. Őszekapta magán köpenyegét s egy szó, egy hang nélkül ment ki a szobából.

Ellenfele még utána szólt.

— Remélem, abból, a mi itt most történt, senki sem fog egy szót se megtudni, gróf ur!

Sárvány Hermán felelet helyett erősen becsapta maga után az ajtót.

A zőrej magához térítette Liánát.

És felugrott s odadobta magát megmentője lábai elé.

— Köszönöm, Erdős, köszönöm. S ha be akarja fejezni jótettét, lőjjön keresztül itt a földön; lőjjön keresztül, hogy nekelljen élnem tovább!

Erdős Béla, mert ő volt ki Liánát megmentette, felemelte a lábai elől gyengéden a vonalzó asszonyt.

— Ne köszönje, asszonyom. Helyemben mindenki más így cselekedett volna. Erősitse meg magát s jőjjön innen.

Assal ráadta köpenyét, eloltotta a lámpát és ka-

X.

A szerelem nem gondolkozik. A szerelem tesz csak a pillanat boldogságáért, de nem a jövőért. A szerelem előtt nincs múlt, nincs jövő; még a jelen is egy perccé zsugorodik össze, egy véghetetlenül édes, egy kitejeshetetlenül gyönyörűsége perccé, de a mely azért mégis örökös, soha el nem muló. Legalább az emléke nem.

As őszi éjszaka derült és enyhe volt. Csak néha zörrentette meg a szél a sárga lombokat, csak néha repült tova a levegőben egy-egy denevér, szárnyai suhogását lehallatva a födre a némaságos csendben.

A hold beragyogta a tájat, beragyogta a kertet is a majorhás megett s abban a kis pavillont, melynek ablakán le volt eresztve a rolletta s az ajtaja is be volt gondosan téve. Nem gondolhatta volna senki, hogy van benn valaki.

Pedig volt.

A kis előszobából nyíló egyetlen parányi teremben ott ült a pamlagon Liána.

A lámpa félig lecsavarva állt a kicsiny asztalkán. S olyan kedves, regényes félhomályt vetett a parányi teremre, selyem szőnyegzetére, ébenfa butoraira s ott a pamlagon ülő asszonyra.

tól. Es azonban nem sárja ki, hogy csinos karriért csináljon s nem lehetetlen, hogy ő is jelölt lesz csakhamar a közigazgatásági birói állásra.

— (Elveszett fia.) P i n t é r Jánosné, magyar egregyi lakosné, jelentette ma délután a rendőrségnél, hogy 14 éves István nevű fia ma elveszett. Kocsin jöttek be. ő az ura és a gyerek a heti piacra és a fiu egy őrisetlen pillanatban eltűnt a kocsi mellől. Hát keressék meg a rendőrök, kéri nagyon szépen.

— És mit gondol, hová mehetett? Nem ment-e előre hasa? Kérde a panaszkozó asszonyt T r i x l e r rendőrbíró.

— Dehogyan ment, kérem szépen. Hanem azt gondolom, hogy valamelyik zsidó...

— Befogja a száját, ne beszéljen itt ilyen ostobaságokat, utasítja rendre a rendőrbíró az együgyű asszony.

As elveszett fiut pedig keresik.

— (Véres verekedés.) Ma délután délután a Kossuth-utcában két részeg nap-számos ember véres verekedést rögtönzött. Beverték egymásnak a fejét s talán még fojtogatták is egymást a körülserglő nép nagyobb mulatságára. A rendőrség végre is kőszelépett s a két verekedőt bekísérte a kóterba, a hol egyelőre bevert fejvel gondolkodhatnak a virtus következményeiről.

— (Regényes tolvajlás.) Egy felesetre való, regényekbe illő hatásos jelenetet becsült el ma egy 16 éves cselédleány, keserves panaszra fakadva, a rendőrségi hiva-

talos szobában, ahol nem gyártják, csak végighallgatják az efféle regényes történeteket. — Tegnap délután — panaszolta a kisirt szemű leány — egy rut, varas képtű cigány asszony ment be hozzá a konyhába, hol ő egyedül végezte a teendőit. Körülvette mézes-mázos szavakkal, hogy vettesse meg magának a kártyát, hallgassa meg, micsoda nagy szerencse vár rá, hogy az a gazdag barna urfi, meg az a szőke nyalka huszár milyen szível vannak hozzá. De hát a leány nem volt kíváncsi a szerencséjére, se a barna urfi, még a nyalka huszárra se; minélfogva, mikor látta, hogy azóval se ráshatja le magáról a nádaly természetű füstös bossorkányt, tetteleg próbálta kituszkolni a cigány Pythiát. Ekkor a cigányasszony a kezével az ő orra alá legyintett. Mi volt nála, nem tudja csak arra emlékszik, hogy valami kellemetlen szag ütötte meg az orrát, s ő attól a szagtól elkábult s csak jó idővártatra ocsudott föl. Ez alatt a furfangos némbor összeszedte az ő összes ruháit s tovább állt. A rendőrség nyomozza a rabló cigányasszonyt, aki az érzékenyen károsult leány leírása szerint közép-termetű, kerek és sebhelyes arcú gonosz lélek.

A színházi idény megnyitása alkalmából Párizsból érkeztek a legújabb izlésnek megfelelő kiváló finom úri és női színházi látványok, valamint egyéb optikai tárgyak, u. m. hő és légsúlymérők, aneroidok, szemüvegek és orrcsipegetők stb., mely cikkek igen olcsó gyári árak mellett Schönvald

Imre ékszergyárosnál, Pécsen, Király-utczában kaphatók. — Minden e szakmába vágó javítások igen mérsékelt áron leggyorsabban eszközöltetnek.

Pécsi nemzeti színház.

1896. október 18-én (vasárnap)

délután fél helyárrakkal

A GYEREKASSZONY

Énekes népszimnő, 3 felvonásban. Irta ifj. Bokor J

Kezdete délután 3 órakor.

Bérlet. 14 sz.

16-ik előadás.

A VIGÉCEK.

Mulattató fővárosi életkép, 3 felvonásban: írta Kővesi Albert. Zenéjét szerzette Barna Izó.

Kezdete este fél 8 órakor.

1896. október 19-én. (hétfőn.)

Bérlet 15. sz.

17-ik előadás.

Honthy háza

Szimnő 3 felvonásban; írta H e r c e g Ferenc.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészeti, irodalom.

○ A könyvtárnok. Mőser ezen kacagató vigjátéka tegnap este ment kevés számú közönség előtt. Az előadás a jobbak közül

Liána könnyű ruhába volt öltözve, mely látni engedte gömbölyű nyakát és alabastrom vállait. Olyan ruhába, melyben még nem látta őt senki s mely nem is illett az őszi éjszakához. Hogy meg ne fázék, fel is vett magára egy köpenyegyet, a mi most oda van ledobva a kis asztal mellett álló székre.

Liána már vagy tíz perc óta ül a pámlagon. Leszögesi karcsú, kis testét valami erős izgalom, a mely ajkait lászakká, sőt arcát vérpirossá s szeméit tündöklökké teszi. Ül és nem bír gondolkozni. Nem tudja, milyen kétes helyzetben van; csak azt érzi, hogy a vére lászban ég, a szive erősen dobog s keble hevesen emelkedik.

És várna még talán egy órát is, ott ülve mozdulatlanul, a mint vár már tíz perc óta.

Egyszerre azonban hallja, hogy valaki megnyitja az előszoba ajtaját.

Fel akarja ugrani, szaladni, hogy kinyissa a kis teremajtót, de nem bír.

As izgalom leszögesi helyére.

A következő pillanatban már felnyilik az ajtó s egy köpenybe burkolt alak siet hozzá.

Odaomlik a szőnyegre lábai elé, karjaival átkarolja forrón, szenvedélyesen.

— Szerelmem, itt vagyok...

Liána megrettent! Rábámult a jövevény arcára ijedten, mereven sápadt arccal egy rövid pillanatig s astán rémes sikolytással akarja ellökni magától.

Sárváry Hermán gróf térdel előtte; Sárváry Hermán gróf öleli át karjaival s keresi szomjas ajkával az ajkát.

És nem Nemes Ferenc.

— Uram, mit akar itt?!

Liána remegve suttogja e szavakat és felugrik ültéből, egy végső erőfeszítéssel ellökve magától Sárváry gróftól.

Sárváry Hermán megtántorodik a lökéstől a mint felkel az asszony után. De azért az ajkán mosoly honol és a szemében vad tűz ég.

— Hogy mit akarok, asszonyom?! Azt, a mit az a másik, de a ki helyett én jöttem el. Mert szeretem!... Szeretlek forró szenvedélylyel és birni akarlak! Légy enyém s lábaidhoz rakom egész vagyonomat, hű kutyád leszek, ha kell. Nem úgy, mint az a másik, a ki kihizelegte szerelmedet s most mégis engem engedett ide maga helyett!

És a gróf újra csak átfogta erős karjaival Liána remegő, reszkető testét.

A kis gyenge asszony nekifeszítette két karját a férfi mellének és úgy küzdött vele. S e közben libegve sikoltották az alkai:

— Uram!... Hazugság, a mit beszél! Gyalázat, a mit tesz!... Uram!...

De karcsú teste hátrahanyatlott, karjai elfáradtak s szeméi előtt homályosulni kezdett minden.

S már-már győzött a férfi vad, bősztült ereje, s Sárváry Hermán odatapasztá szomjas ajkát az asszony ajkaihoz, egy halk gyenge sikolt fojtva el azokon.

E percben azonban felpattant az ajtó.

S a ki berohant rajta, megkapta vállán Sárváry Hermán gróftól s ellődította a terem közepére. Liánát pedig karjaiba fogta.

való volt. A szereplők valamennyien iparkodtak, hogy az összejáték minél sikerültebb legyen. Különösen jók voltak Boross (Róbert könyvtárnok), Lauday (Macdonald), Polgár (Gibson). — Nem hagyhatjuk ez alkalommal szó nélkül a ruhatár gyatra voltát; mert az még sem járja, hogy szalondarabban olyan „uraságoktól levetett“ vörös frakkokat öltsenek magukra a szereplők, mint tegnap este, melyek kopott voltak mellett sehogyszem illettek az azt viselőkre.

○ Uj férfikarok. Erkel S. és Goll J. szerkesztése alatt az Apollo c. férfi kargyűjteményből a XI. évfolyam első része a következő művek tartalmával jelent meg: 201—206. sz. kar. Magyar dalok: a) Házunk előtt mennek el a huszárok... b) Jaj annak a leánynak... c) Zsindelyezik a huszár kaszányát... d) Azt hallottam Budapesten... e) Jaj de hamis a maga szemem... f) Két ut van előttem... Fortuner Elektől. 207. A szerelmes bojtár. Wusching K. Páltól. Az Apollo egész évi előfizetési ára egy vezérkönyv és négy szólamért 2 frt 50 kr. Postai küldemények címzendők: Az Apollo szerkesztőségének Budapesten, VI. ker., Lázár u. 18. sz. a.

TÁVIRATOK.

— **Podmanicky b. — a becsületsértő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Podmanicky-Kassits pör tárgyalása ma délelőtt folyt le Gajzágó járásbíró előtt. Podmanicky beismerte, hogy mondotta a „bravo“ kifejezést, ez alatt azonban nem zíványt, vagy rablógyilkost értett, hanem csak olyan támadót, aki ellen nem lehet védekezni. Kassits bizonyítani kezdi, hogy úgy Fehérváry miniszter, mint Gromon államtitkár védekezhetek volna, mert a miket fölhozott, azok nem privát ügyek, hanem közdolgok, mint pl. katonaszabadítás, állami pénzek eltulajdonítása stb. A járásbíró megintti Kassitsot, hogy maradjon a tárgynak Kassits bizonyítja, hogy a szabadalkör párt komplottot készített ellene és üldözi, hanem arra Podmanicky tette föl a koronát. Podmanicky fölúgrik s ingerülten kiált: „Most már elég! A komplottban nem vettem részt, akármilyen eszeveszett vém embernek akar föltüntetni, én jól tudom, mit teszek. Bíró ur, ha bűnös vagyok, tessék megbüntetni.“ A bíró Podmanickyt felmenti a rágalmaszás vádjáról, de becsületsértésért 100 frt bírságra ítéli. Podmanicky megnyugodott, az ítéletben, Kassits felebbezett. Az indokolás kiemeli, hogy a szabad vélemény joga minden szabad embernek, de a bravó jelzöt nem szankcionálhatja.

— **Ref. egyházkerületi gyűlés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A dunamelléki ref. egyházkerületi gyűlés megkezdődött, melyet Szász Károly püspök hazafias imával nyitott meg.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1896. évi október 17. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermézánként számítottak.

Buza uj 6.20—6.40; kétszeres uj 5.20—5.50
rozs uj 5.20—5.50; árpa őszi 3.30—3.50; tavaszi 4.—
3.50; zab tavaszi 4.60—4.80; búkköny — — —
kukorica uj 3.20—3.80; kukorica ó — — —
széna 1.40—1.50; szalma 1.—80.—

Kisalat: erős, mintegy 450 gabona-kocsi volt a piacon.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

kárpáti juhturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Egy őszi öltöny 11 frt

a Zentler-féle ruharaktárban

Király-utca 1. sz. városházával szemben.

Szőlő eladó.

Pécsett, a 6351. számú telek-könyvben felvett 4290/a. lapszám alatt, a Skoko-hegyen fekvő 943 □ öl nagyságu

szőlő szép pinczével jutányos áron eladó.

A szőlő 2 éves ültetés amerikai alapra finom fajokkal beoltva. Bővebbet a kiadó-hivatalban.

Leggyorsabb segély

székrekedés, étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen a Zenke Zoltán

„BARÁT ITAL“

növényeszer gyomor likőr készítménye, használati könyvvel együtt

egy üveg ára 40 és 80 kr.

Kapható Pécs minden nagyobb fűszer üzletben, valamint a készítőnél utánvét mellett

H.-M.-Vásárhelyen.

A nagyméltóságú m. kir. és oszt. cs. kir. kereskedelmi miniszter urak által törv. védve.

Zenke Zoltán.

Pályázat.

Az első cs. k. szab. Dunagőzhajózási társulat pécsi bányatelepén az elhalálozás folytán megürlt

szülésznői állás,

a melylyel évi 200 forint fizetés, 30 métermezsa szén és egy 2 szobából és 1 konyhából álló szabad lakás élvezete van egybekötve, f. é. november hó elsejével betöltendő.

A megválasztott bába köteles a társasági tagok feleségeit és az ujszülött gyermekeket a szokásos szülésznői segélyben részesíteni, a nélkül, hogy ezen működéséért külön díjazást igényelhetne. A magyar és német nyelvbeni jártasság okvetlenül szükséges, egy szláv nyelv ismerete kívánatos. Mindkét félnek ¼ évi felmondásra van joga.

Okleveles bábák, kik ezen állást elnyerni óhajtják, az oklevéllel és eddigi tartózkodásukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt kérvényeiket f. hó 23-ig az alulírt igazgatóságnál terjeszszék be.

Pécsett, 1896. október hó 15-én

Az első cs. kir. szab.

Duna-gőzhajózási-társaság

bánya-igazgatósága

PÉCSETT.

15480. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkv hatóság közhírré teszi, hogy Szuly János ügyvéd pécsi lakos végrehajthatónak Vörös Pityó József, (néne Varga Juliánával) patacsi lakos végrehajtást szenvedett ellen 8 frt 80 kr. tőkekövetelés és jár. és csatlakozás folytán Dr. Tolnai Vilmos pécsi lakos 60 frt és jár. ösv. Bencze Antalné szül. Pap Katalin ugyis mint kiskoru Bencze Katalin és kiskoru Bencze Teréz t. t. gyámja patacsi lakos 204 frt és jár. 55. frt és jár. és 120 frt és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, a Patacs község határában fekvő, a patacsi 49. sz. betétben felvett I. 1—16 soroz. urbéri birtoknak végrehajtást szenvedőt B. 2 alatt illető felére 1009 frt a f 593. hrsz. szántóra, az 1881-LX. t. cz. 156. §-a alapján egészben 56 frt, a patacsi 48. sz. betétben felvett I. 1—5 soroz. 137. hrsz. szőlőnek, 139. hrsz. udvarternek, 140 hrsz. háznak, 143. hrsz. 45/a sz. ház-udvarnak gazdasági épülettel és 144 hrsz. kertnek B. 2. alatt illető 1/4 részére 466 frt becsárban mint kikiáltási árban, az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi november hó 21-ik n. d. e. 9 órakor Patacs községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 100 forint 90 krajcárt. 5 forint 60 krajcárt. és 46 forint 60 krajcárt készpénzben, vagy az 1881-ik évi november hó 1 én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvszék telekkönyvi hatóságánál 1896. évi augusztus hó 14 én.

Bogyay Pongrác
kir. törvényszéki bíró.

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Kölesön a valódi becsérték 1/4 részéig 20—50 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonyolítás legrovidebb idő alatt.

— Convertálás bélyeg- és illetékmentes. —

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtokiv másolat.

INGATLAN- és JELZÁLOG-FORGALMI-INTEZET,

Budapest, VI., Váci körút 39.

Legnagyobb Ingatlan- és Jelzálog Forgalmi-Intézet a monarchiában, egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól okmány-szerűleg ajánlva van.

Képviselő kerestetik!

Képviselő kerestetik!

Legnagyobb és legolcsóbb bevásárlási forrás!

Van szerencsénk a nagyérd. közönséget értesíteni, hogy a közelgő őszi idényre raktárunk

bel- és külföldi ruhakelmék

méterje 25 krtól, 4 frtig,

flanell- és lamakelmék, legujabb mintájú mosó pargét, pi-quettek, valódi francia mosó-flanellek és vászon-árakkal igen dusan van felszerelve.

Ajánljuk egyszersmind legujabb kivitelű női félöltő, jactett, vállgallér, körköpeny és szörme-áruinkat legjobb minőségben, mindent a

lehető legolcsóbb árak mellett!

A n. é. vevő közönség szives pártfogását kérve, vagyunk kitűnő tisztelettel

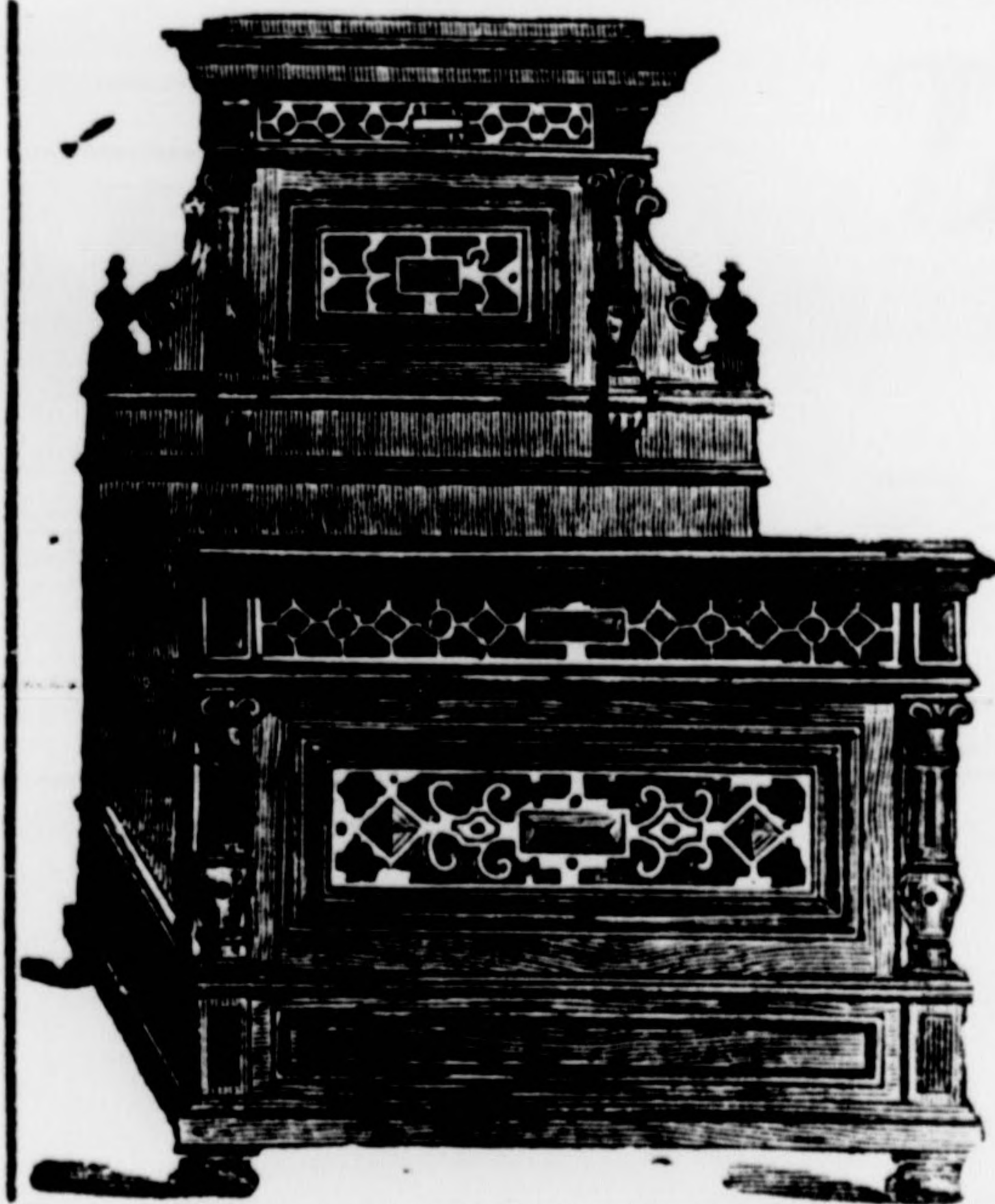
Klein Testvérek

Pécsett, Király-utca 3.

Választási lobogók legolcsóbb árban és gyorsan elkészíttetnek.

Óriási raktár függöny, minden minőségű terem- és fűtőszőnyegeken.

Óriási raktár függöny, minden minőségű terem- és fűtőszőnyegeken.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árak mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)